

Rigorózní práce Mgr. Kateřiny Hermanové
na téma
„Právní aspekty mateřství v právu soukromém a veřejném“

P o s u d e k o p o n e n t k y

Předložená rigorózní práce má celkem 202 strany, vlastního textu 179 stran. Je celá rozdělena do úvodu, devíti kapitol a závěru. Kapitoly jsou vesměs dále členěny náležitým způsobem.

Před úvodem je položen obsah. Po závěru následuje seznam použitých pramenů, resumé a přílohy. Sluší ^{se} konstatovat, že seznam použitých pramenů je velmi obsáhlý (vytknout mu lze snad jen nedostatek řazení literárních pramenů podle abecedy, ale prostě zcela nahodile!), zahrnuje i značně početné webové odkazy. Z textu je zřejmě patrné, že autorka skutečně literaturu v seznamu uvedenou řádně používala a velmi vhodným způsobem z ní čerpala, aniž by se tím snižoval její vlastní tvůrčí podíl na práci, takže poznámkový aparát je značně rozsáhlý, je veden pečlivě a lege artis. Za zmínku stojí i velmi zajímavé přílohy.

Po obvyklém úvodu následuje kapitola věnovaná rubrikované problematice ženy a matky, jednak v historickém pohledu, jednak z hlediska různých součástí právního řádu. V kapitole druhé se autorka zabývá otázkou mateřství, a to z hlediska biologického i právního, a dále pak otázkami věku matky a jejího statusu. Třetí kapitola je věnována porodu; přitom jsou velmi pečlivě rozebírány kupř. všechny jeho možné podoby a způsoby. Čtvrtá kapitola, svým rozsahem největší, se zabývá všemi otázkami, které se odvíjejí od paroly mater semper certa est (autorka probírá určování rodičovství, asistovanou reprodukci, surrogační mateřství, anonymní a utajené porody). Následující, pátá kapitola je věnována tzv. babyboxům, a probírá složité souvislosti, které souvisejí s

jejich existencí a umístováním dětí do nich (tu lze najít některá drobná pochybení v historických výkladech); nelze nezmínit, že autorka s existencí babyboxů zjevně souhlasí. V šesté kapitole se doktorandka věnuje vybraným formám sociální pomoci (v pracovně právní, sociálně právní a podobné pomoci). V sedmé kapitole se autorka věnuje problematice prevence početí, jinak řečeno právo žen versus právo na život. Osmá část je věnována některým obecným otázkám okolo tzv. nového obč. zákoníku a vybraným otázkám zvláštním. V sedmé kapitole konfrontuje české právo s novozélandským, které skýtá zcela zvláštní úhel pohledu na rodinné právo.

Předložená práce rozhodně není pouhým popisem relevantní právní úpravy, či úprav. Autorka shromažďuje poznatky ze značně širokého okruhu zvoleného tématu. Jednotlivé otázky probírá do náležité hloubky. Práce zkoumá i otázky zdánlivě značně vzdálené, nesouvisející, i když ve skutečnosti tomu tak není. Autorka vyslovuje vlastní názory a stanoviska, s nimiž lze ne vždy souhlasit, ale lze ocenit, že se autorka takto vyslovuje. Přitom její vhléd do rubrikované tematiky je, jak je dobře patrné, vzhledem k neustálému renovování všech možných okolností souvisejících s mateřstvím.

Bohužel je třeba říct, že autorka má jistý problém s rodným jazykem, jeho gramatikou, ale i s formálním provedením textu, autorka neumí text frázovat, odstavce prakticky nezná.

Doktorandka nicméně zvládla svůj úkol velice úspěšně. Proto mám za to, že předložená práce splňuje požadavky kladené na práce tohoto druhu a d o p o r u č u j í j í k p ř i j e t í .

V Praze, 2012-06-24

doc. JUDr. Michaela Hendrychová, CSc.

oponentka